

La roda

FRANCESC
Escribano

La bondat i la pobresa en blanc i negre

Es professionals del llibre diuen que tant se val que hi hagi crisi, que es publica molt. Massa. I ara que s'acosta Sant Jordi, encara més. Només cal entrar a una llibreria i contemplar l'allau de novetats. Triar-ne una cada vegada és més difícil. Més enllà dels autors de moda, dels temes de moda i de les portades de moda, molt de tant en tant apareix algun llibre que destaca per haver-la encertat de manera especial amb el títol. És el cas d'un llibre que s'acaba de publicar i que té un títol tan rodó que només per aquest motiu val la pena comprar-lo. De vegades un bon títol ho diu tot i això és el que passa amb el llibre *Blanc bo busca negre pobre*, que ha escrit en **Gustau Nerín**. El contingut no defrauda, és brillant i està a l'alçada del títol. **Gustau Nerín**, un antropòleg que viu a Guinea Equatorial i que coneix bé la realitat africana, fa una crítica duríssima a les oenegés. Critica com han convertit la solidaritat i l'ajuda al desenvolupament dels països pobres en

De tant criticar el bonisme, potser tindrem una excusa per oblidar-nos del tercer món

un negoci carregat de bones intencions amb un resultat que l'autor qualifica d'absolutament inútil. **Nerín** es carrega el tòpic de la mala consciència com a motor de l'ajuda, retrata de manera descarnada el papanatisme i la cursileria que mou alguns cooperants a viatjar al Tercer Món, denuncia que moltes oenegés són un frau i conclou amb severitat i contundència que els últims 50 anys de polítiques de cooperació internacional han estat un fracàs total.

Tal vegada aquest sigui un llibre necessari. Servirà per compensar. S'han fet moltes besties, s'han comès molts excessos carregats de bona intenció i potser no hem jutjat amb suficient esperit crític el que han fet i fan les oenegés. Però, compte, per a molta gent i també per a algunes organitzacions, aquest llibre pot tenir conseqüències certament injustes. En aquesta història de blancs i negres no tot és blanc o negre. De tant criticar el bonisme i les seves conseqüències nefastes potser araconarem la bondat com a virtut i, el que és més greu, potser trobarem una excusa per oblidar la pobresa com una realitat que ens interpel·la i a la qual hem de donar resposta. ≡